

til Jernbaneanlæg, som gaar over fra det foregaaende Finantsaar, nemlig Finantsaaret 1868—69, hvormod der er blevet udgivet 270,000 Rbd. mere end paaregnet til Jernbanen, men det er jo i alt Tald ikke nogen stor Gjenstand i Forhold til det Dvrigt. Vi se da, at det Tilskud, som der i indværende Finantsaar maa gjøres, er omtrent $4\frac{3}{4}$ Millioner, hvormod det for næste Finantsaar dog kun er 2 Millioner, eller maaſte endog noget mindre, og i ſaa Henſeende ſtiller ſaaledes det foreliggende Finantslovsforſlag ſig gunſtigere end Finantsloven for indværende Finantsaar. Nu er der forſkjellige Ting, der have bidraget til, at Finantserne i næste Finantsaar ville ſtaa bedre, end de gjore i indværende Finantsaar, og diſſe Ting ere allerede fremhævede af den høitærede Finantsminister ved Finantslovens Forelæggelſe. Jeg ſkal ſaaledes nævne, at den overordentlige Etat vil i næste Finantsaar indkomme med et Beløb, ſom er $\frac{2}{3}$ af Staten for 2 Aar, iſtedetfor at det ſkulde være Halvdelen, hvormod der i indværende Finantsaar kun indkommer $\frac{1}{3}$ iſtedetfor Halvdelen, hvilket alſaa er til Gunſt for det kommende Finantsaar i Sammenligning med det indværende. Fremdeles er der nogle Summer, vedrørende den grønlandſke Handel og andre ſaadanne Ting, ſom have bidraget til, at det kommende Finantsaar vil ſtille ſig noget gunſtigere end det indværende. Men jeg ſkylder paa den anden Side at ſige, at en Grund til, at Balancen kommer til at ſtille ſig bedre i det næste Finantsaar, er at ſøge i en umiſkjendelig Beſtræbelſe fra Regjeringens Side for i næste Finantsaar at bringe Udgifterne ned til det Mindſte, ſom Regjeringen efter min Formening har tvøvet at kunde forſvare. Jeg ſkal ſaaledes nævne, at der for næste Finantsaar ikke er blevet bevilget noget Bæſentligt til Jernbaneanlæg. Jeg kan fremdeles ogſaa nævne, at Finantsministeren ikke har gjenoptaget det Forſlag, der iſſor forelød om en større Soldbodbygning, ſkjøndt det efter den Henſtilling, han ſom Melem af Thinget dengang ſelv gjorde, ikke vilde have været paaſaldende, om der var fremkommet ogſaa iaar et Forſlag af lignende Beſtaffenhed. Jeg ſkal

endvidere bemærke, at de Byggeforetagender under Krigsministeriet, ſom vare foreſlaaede iſſor, heller ikke ere gjenoptagne iaar, idet de extraordinarye Bygningsarbejder under § 25, Krigsministeriet vedkommende, kun ere en Fortſættelſe af de Arbejder, der ere paabegyndte i indværende Finantsaar, eller — for at jeg ſkal være meget nøiagtig — der er kun tilføjet et lille Eighus ude paa Garniſons Kirkegaard. Dette har jeg for mit Vedkommende ſet i Finantslovsforſlaget, og jeg har derfor heller ikke villet tilbageholde det. — Med diſſe Ord ſkal jeg ſlutte den Betragtning, jeg her har anſtillet over Tallene, idet det forekommer mig, at vi med Lovforſlaget, ſom det nu foreligger, kunne være ret vel tilfredſe. Vi maa jo ſtræbe efter, at det kan blive Tilfældet i endnu høiere Grad, idet vi maa ſe ikke at ſpiſe for meget af vor Formue. Saa længe vi vedblive at anlægge Jernbaner og andre ſtore Anlæg af den Beſtaffenhed, er det imidlertid vel et forſængeligt Haab, at det ſkulde kunne ſtille ſig bedre.

Enlv. Jørgenſen: Det er maaſte noget ubetænksomt af mig at tage Ordet her ved Slutningen af Forhandlingen af Finantslovsforſlaget, helſt da det, ſom jeg vil udtale et Par Ord om, angaar den finantſielle Balance i det Hele taget. Jeg kom under Finantslovens 2den Behandling, idet jeg udtalte mig om et andet Spørgſmaal, til at ſige et Par Ord om min Opfattelſe af den Kalkule, der findes i Betænkningens tredie Afſnit: Indtægtsſiden. Jeg havde opfattet den høitærede Miniſters Foredrag ved Forelæggelſen ſaaledes, at han havde udtalt, at Finantslovsforſlaget fremtrådte med et virkelig Overſkud i Formue af imellem 7 og 800,000 Rbd. Den høitærede Miniſter var ſaa velvillig at oplyſe mig om, at jeg tog fejl deri, idet det Tal, ſom han havde nævnt, ikke angik det, jeg havde antaget, men derimod Forſkjellen paa Indtægter iſſor og iaar. Skedestominde er jeg dog ved at underſøge dette Forhold, ſaavidt det har været mig muligt, kommen til det beſtemte Reſultat, at der ikke alene dengang var det Overſkud, ſom jeg nævnte, men endogſaa, ſom Finantslovsforſlaget er vedtaget ved